

praktisk udførlig Vej som den, han slog ind paa i 1889. Hvis man ikke netop vil tale Græsk, kunde man bruge et gammelt dansk Ordspog og sige, at den højtærede Minister har lavet et Ris til sine egne Rygstykker.

Angaaende det Spørgsmaal, som det ærede 3dje Medlem for 7de Kredts (Bjerre) og jeg debatterede forleden Dag med en vis Iver, om jeg saa maa sige, om Religionens Stilling i den lærde Skole, har jeg nu hørt fra de to ærede gejstlige Medlemmer, at de ikke ere fornøjede med, at der blot bliver givet en videnskabelig Fremstilling af de etiske og religiøse Begreber og Historie. Jeg kan saa fuldstændig samstemme med de Herrer naar de sige, at for at være et virkeligt dannet Menneske maa man have en endog saa temmelig betydelig Indsigt i hele Menneskehedens Udvikling i religiøs og naturligvis ogsaa etisk Henseende, og jeg tror som de Herrer, at vore Latinskoledisciple ofte gaa ud af Skolen med meget mangelfulde Kundskaber i den Henseende. De havde i tidligere Tid — jeg veed ikke, om det er saaledes nu — et meget mangelfuldt Kendskab til Bibelen, og jeg tror, de gaa ud af Skolen uden at have læst noget af det gamle Testamente og kun saa meget af det nye Testamente, som de have faaet at oversætte i Græsk, og det forekommer mig at være et saa middelmaadigt Kendskab til den kristne Religion, at man næsten ikke kan være det bekendt. Men jeg ser desværre af de Herrer's Udtalelser, at denne udvidede Religionsundervisning i Latinskolen kunne de ikke tænke dem uden til en vis Grad i konfessionel Mand. Jeg mener ikke en enkelt konfessionel Del i den kristne Kirke, men en vis bestemt Trossanskuelse, der skal ligefrem doceres for og indpræntes Disciple og lægges til Grund for den Moral, der der udvikles, med andre Ord: Den lærde Skole skal til en vis Grad benyttes propagandistisk for Folketjens Religion. Naar saa det ærede Medlem for 11te Kredts siger, at man skal vinde deres Hjærter, og at de skulle have Jølelsen af, at den Mand, der docerer Etik og Religion for dem, er en Mand, der har en bestemt Overbevisning, og som derigennem forstaar at øve Indflydelse paa sine Disciple, saa tror jeg, vi ere inde paa en meget farlig Vej, og saa vil jeg ikke alene gøre min egen Opfattelse gældende overfor de Herrer, men

henvise dem til en Erklæring, der dog maa have en temmelig betydelig Vægt for dem, en Erklæring, der findes i det omdelte Hæfte, fra Skolebestyrer Helms ved Borgerdydskolen paa Kristianshavn, som bekendt en Mand, der har lagt megen Vægt paa Religionen og gjorde sig bekendt i sin Tid netop som den, der forsøgte, at det skulde være Folketjens Lære, ren og uforfalsket, der blev lært i hans Skole. Hvad siger nu han, hvis Skole altsaa fremfor andre kjøbenhavnske Skoler er baseret paa Folketjens Lære? Han siger: „Den træver i den Grad særlige Gunst hos Læreren, at jeg drifstig tør paa- staa, at denne Undervisning paa de fleste Steder snarere er til Skade end til Gavn. Jeg har nu i 22 Aar gjort mig al tænkelig Umage for at faa de bedst mulige Kræfter dertil, men blandt de mange nidtære og kundskabsrige Mænd, der have tjent Skolen i dette Tidrum, har kun een, nemlig Skolens nuværende Religionslærer, Pastor Jønger, fuldtud været denne Opgave voksen“. Altsaa: Selv her i Kjøbenhavn, hvor der dog er saa rigt et Udvalg af teologiske Kandidater og Præster, har denne Skolebestyrer, som lægger særlig Vægt derpaa, ikke været i Stand til at finde Lærere i Religion og kommer til det Resultat, at man gør blot mere Skade end Gavn ved at komme ind paa nogen Udvidelse af Religionsundervisningen. Og han er ikke eneaaende; ærede Medlemmer ville vistnok have set de forfælskelige andre Udtalelser, som gaa ud paa: Lad os ikke røre ved Religionen i Latinskolerne og ikke udvide den videre, vi risikere kun at naa det modsatte af, hvad vi tilfugte.

Naar jeg altsaa sammenfatter min Opfattelse af Forholdet, er det den, at naa vi ikke til Enighed om, at det græske Sprog maa opgives, saa naa vi næppe heller til Enighed om den nye Skoleplan. De Forbedringer, som der ganske vist ligger i den ærede Ministers Forslag, og som jeg har ydet min Anerkendelse i Fredags, forekommer mig ikke at være af den Betydning, at vi kunne præjudicere en hel Reform ved at vedtage saadanne mindre Forbedringer; thi naar man har vedtaget en saadan Skolelov, selv om den ikke er meget omfattende, vil ethvert senere Forsøg, selv om det kommer fra Ministeren — ikke at tale om, hvis det kommer ved privat Initiativ — blive mødt med en temmelig